

Sygn. akt I ACa 93/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Danuta Jezierska
Sędziowie:	SSA Eugeniusz Skotarczak (spr.) SSA Tomasz Żelazowski
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Beata Waclawik

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2015 r. na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa D. J., T. S., R. M., B. G., G. G. i W. H.

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.

o stwierdzenie nieważności uchwały

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie

z dnia 24 października 2012 r., sygn. akt I C 379/11

I. oddala apelację;

II. zasądza od powodów D. J., T. S., R. M., B. G., G. G. i W. H. solidarnie na rzecz pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. kwotę 470 (czterysta siedemdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego i kasacyjnego.

Tomasz Żelazowski Danuta Jezierska Eugeniusz Skotarczak

Sygn. akt I ACa 93/15

UZASADNIENIE

D. J., G. G., B. G., W. H., T. S. i R. M. w pozwie przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. domagali się stwierdzenia nieważności uchwały nr (...) Walnego Zgromadzenia w sprawie wyboru członków rady nadzorczej.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Wyrokiem z dnia 24 października 2014r. Sąd Okręgowy w Koszalinie oddalił powództwo, nie obciążył powodów kosztami procesu. Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły ustalenia, według których powodowie są członkami (...) w K.. W dniach od 16 do 27 maja 2011 r. odbyło się Walne Zgromadzenie członków pozwanej Spółdzielni, przeprowadzane w formie dziesięciu częściowych zebrań. O terminie i porządku obrad zgromadzenia spółdzielcy zostali poinformowani pismem wywieszonym na tablicy ogłoszeń każdej z klatek schodowych w dniach od 6 do 22 kwietnia 2011 r. Powodowie złożyli do biura Spółdzielni uwagi dotyczące przygotowanych przez Zarząd projektów uchwał oraz inne wnioski. Na wniosek jednego z nich, zarząd wprowadził do porządku zebrania punkt: prezentacja kandydatów i poinformował o zmianie zawiadomieniem wywieszonym na tablicach na klatkach schodowych w dniach 6-9 maja 2011 r. Przed terminami wyznaczonymi na zebrania wrzucane były do skrzynek pocztowych projekty kart do głosowania, z zaznaczoną propozycją głosowania. Wszyscy kandydaci spełniający wymogi regulaminowe otrzymali pisemne i imienne zaproszenie do uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu, w celu prezentacji swojej.

Każdy z obecnych na zebraniu spółdzielców, otrzymał kartę do głosowania, która podzielona była na dziesięć części. W każdej części wskazani byli konkretni kandydaci na których można było głosować oraz liczba mandatów, jaka przypadła na daną część zebrania. Sposób głosowania na członków Rady Nadzorczej przedstawił Prezes pozwanej Spółdzielni wskazując, że aby zagłosować na kandydata, którego spółdzielca popiera, należało skreślić pozostałe nazwiska, z tym, że liczba osób, na które spółdzielca chciał zagłosować musiała odpowiadać ilości mandatów, jakie zostały przewidziane na daną część zebrania. Zdarzało się, że poszczególni spółdzielcy nie zrozumieli w jaki sposób mają oddać swój głos i w ten sposób oddawali głosy nieważne. W następstwie powyższych głosowań została podjęta uchwała nr (...) o wyborze członków Rady Nadzorczej według mandatów podzielonych na poszczególne części Walnego Zgromadzenia. Podział mandatów na poszczególne osiedla, a tym samym na części przebiegał w ten sposób, że w sytuacji 14 osobowej Rady podzielono tę liczbę przez ilość członków Spółdzielni a następnie przemnożono przez ilość członków poszczególnych osiedli. Na obszarze działania pozwanej Spółdzielni są trzy osiedla. Jeśli przykładowo, na osiedle przypadło pięć czy sześć mandatów, to w zależności od ilości części Walnego Zgromadzenia, w danym osiedlu ilość przypadających mandatów została proporcjonalnie podzielona na poszczególne części. W § 25 statutu pozwanej Spółdzielni zostało zapisane, że Walne Zgromadzenie jest najwyższym organem Spółdzielni i może być podzielone na części oraz to, że Rada Nadzorcza ustala zasady zaliczania członków do poszczególnych części Walnego Zgromadzenia. Z kolei § 36 statutu stanowi, że członków Rady Nadzorczej wybiera Walne Zgromadzenie, proporcjonalnie do liczby członków w poszczególnych Osiedlach. Jeśli Walne Zgromadzenie jest podzielone na części, podział mandatów do Rady Nadzorczej może być dokonany na poszczególne części Walnego Zgromadzenia proporcjonalnie do ilości członków należących do danej grupy.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Okręgowy uznał, że powództwo nie jest zasadne. Stwierdził, że żądanie powodów należy zakwalifikować jako pozew o stwierdzenie nieważności uchwały, stąd sześciotygodniowy, zawity termin do zaskarżenia uchwały nie miał w tej sprawie zastosowania. Podstawę prawną roszczenia stanowi art. 42 §2 Prawa spółdzielczego, według którego uchwała walnego zgromadzenia sprzeczna z ustawą jest nieważna. Pojęcie to obejmuje sprzeczność uchwały z bezwzględnie obowiązującym przepisem ustawy, również z przepisem względnie obowiązującym, ponadto z przepisem Konstytucji, umowy międzynarodowej ratyfikowanej za uprzednią zgodą Sejmu, prawa Unii Europejskiej mającego bezpośrednie zastosowanie w porządku wewnętrznym i rozporządzenia wydanego przez organ wskazany w Konstytucji, na podstawie szczegółowego upoważnienia zawartego w ustawie i w celu jej wykonania. Nieważna uchwała walnego zgromadzenia spółdzielni może być kwestionowana przez każdą osobę mającą w tym interes prawny.

Sąd ocenił, że powództwo zostało wniesione przez osoby do tego legitymowane, co wynika z przysługującego im członkostwa w pozwanej Spółdzielni.

Zdaniem Sądu zarzut podjęcia uchwały z naruszeniem art. 83 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 ro. o spółdzielniach mieszkaniowych (zwanej dalej u.s.m.) nie jest zasadny. Stosownie do brzmienia art. 83 ust. 1 u.s.m. dopuszczane jest przeprowadzenie walnego zgromadzenia członków spółdzielni w częściach, gdy liczba członków spółdzielni przekracza 500. W takim wypadku uchwałę uważa się za podjętą, jeżeli była poddana pod głosowanie wszystkich części

walnego zgromadzenia, a za uchwałą opowiedziała się wymagana w ustawie lub statucie większość ogólnej członków uczestniczących w walnym zgromadzeniu. Warunkiem jest poddanie pod głosowanie na każdej z części walnego zgromadzenia tożsamej treści uchwały i warunek ten został spełniony, gdyż projekt uchwały nr (...) roku dotyczący wyboru członków Rady na każdej części Walnego Zgromadzenia był tożsamy; wymieniał wszystkich kandydatów zgłoszonych i spełniających warunki ustawowe do ubiegania się o pełnienie funkcji członka Rady Nadzorczej, a każdy ze spółdzielców biorących udział w głosowaniu miał możliwość zagłosowania na 14 kandydatów.

Sąd nie podzielił także zarzutu dotyczącego podziału mandatów, jaki został dokonany na poszczególne części Walnego Zgromadzenia wskazując na treść art. 83 ust. 1 zd. 2 u.s.m., zgodnie z którym rada nadzorcza ustala zasady zaliczania członków do poszczególnych części walnego zgromadzenia z tym, że nie można zaliczyć członków uprawnionych do lokali znajdujących się w obrębie jednej nieruchomości do różnych części walnego zgromadzenia. Ponadto według art. 5 § 1 ust. 6 i 7 Prawa spółdzielczego to statut spółdzielni powinien określać zasady zwoływania walnych zgromadzeń, obradowania na nich i podejmowania uchwał oraz zasady i tryb wyboru oraz odwoływania członków organów spółdzielni. Według art. 8³ ust. 9 u.s.m. uchwałą uważa się za podjętą, jeżeli była poddana pod głosowanie wszystkich części walnego zgromadzenia, a za uchwałą opowiedziała się wymagana w ustawie lub statucie większość ogólnej liczby członków uczestniczących w walnym zgromadzeniu. Z kolei art. 41 § 1 i § 2 Prawa spółdzielczego stanowi, że walne zgromadzenie może podejmować uchwały jedynie w sprawach objętych porządkiem obrad podanych do wiadomości członków w terminach i w sposób określonych w statucie a uchwały podejmowane są zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania, chyba że ustawa lub statut stanowią inaczej. Odpowiednio do uprawnienia wynikającego z ustawy w statucie pozwanej uregulowano, że Walne Zgromadzenie może być podzielone na części, a Rada Nadzorcza ustala zasady zaliczania członków do poszczególnych części Walnego Zgromadzenia, a dalej, że członków Rady Nadzorczej wybiera Walne Zgromadzenie, proporcjonalnie do liczby członków w poszczególnych osiedlach. Jeśli Walne Zgromadzenie jest podzielone na części, podział mandatów do Rady Nadzorczej może być dokonany na poszczególne części Walnego Zgromadzenia proporcjonalnie do ilości członków należących do danej grupy. Postanowienia statutu nie są sprzeczne z ustawą. Wyrażając zrozumienie dla argumentacji powodów kiedy wskazują, że sposób głosowania poprzez mandaty ogranicza głosowanie na wszystkich dowolnie wybranych kandydatów do Rady Nadzorczej, Sąd stwierdził, że nie są to argumenty przemawiające za uznaniem sprzeczności zaskarżonej uchwały z prawem. Ograniczenie mandatów na poszczególnych częściach Walnego Zgromadzenia powoduje jedynie, że dany członek Spółdzielni musi dokonać wyboru pomiędzy wskazanymi tam kandydatami. Można założyć, że przy braku podziału na mandaty, niektórzy kandydaci otrzymaliby większe poparcie. Przyjęcie jednak mandatowego głosowania nadal pozwala spółdzielcy dokonać swobodnego wyboru tych kandydatów, którzy jego zdaniem - w porównaniu z innymi - będą lepiej pełnić swoją funkcję.

W odniesieniu do zarzutu braku proporcjonalności ilości kandydatów do liczby mandatów, Sąd uznał za wystarczające wyjaśnienia strony pozwanej, co do sposobu dokonania tego podziału i uznał, że podział ten ma uzasadnienie arytmetyczne i nie narusza przepisów prawa.

Pozostałe zarzuty, zdaniem Sądu nie posiadają rangi sprzeczności z prawem. Sposób zawiadomienia członków Spółdzielni o terminie zgromadzenia odpowiada wymogom z art. 83 ust. 6 u.s.m., który nie przewiduje obowiązku indywidualnego doręczenia zawiadomienia każdemu spółdzielcy, a w doktrynie powszechnie akceptuje się zawiadomienie poprzez wywiedzenie informacji na klatce schodowej i tablicach ogłoszeń. Sposób doręczenia był zgodny z treścią statutu. Zarzut niewprowadzenia przez pozwaną Spółdzielnię do porządku projektów uchwał czy wszystkich wniosków zgłoszonych przez powodów i innych spółdzielców pozostawał bez związku z niniejszą sprawą. Podobnie brak uporządkowania kandydatów według porządku alfabetycznego nie stanowi argumentu przesądzającego o nieważności zaskarżonej uchwały. Za chybione Sąd uznał zarzuty, że wbrew postanowieniem statutu obrady Walnego Zgromadzenia zostały otwarte przez prezesa Zarządu, a nie przez przewodniczącego Rady Nadzorczej lub innego upoważnionego członka Rady Nadzorczej skoro wówczas nie istniał organ Rady Nadzorczej, a jednym z celów Walnego Zgromadzenia było jego powołanie. Za zgodne z prawem Sąd uznał wrzucanie do skrzynek pocztowych członków Spółdzielni kart z propozycją głosowania, wskazując, że metodę tę stosowali również powodowie kandydujący do Rady Nadzorczej, a dowody na wywieranie presji na spółdzielcach co do sposobu głosowania

nie zostały przedstawione. Jako nieuzasadniony Sąd ocenił także zarzut dotyczący wadliwego informowania przez przewodniczącego zebrania o sposobie głosowania. Odnośnie do zabezpieczenia kart do głosowania i wszelkich zarzutów dotyczących manipulacji tymi kartami Sąd uznał, że strona powodowa nie zdołała wykazać ich zasadności. Również sposób liczenia głosów przez komisję mandatowo-skrutacyjną nie był niewadliwy.

Powyższy wyrok zaskarżyli apelacją powodowie, wnosząc o jego zmianę i zasądzenie kosztów procesu.

Powodowie zarzucili:

I. naruszenie art. 8³ ust. 9 u.s.m. i art. 5 § 1 pkt.7, art. 18 § 1 i art. 35 § 5 Prawa Spółdzielczego poprzez ich niewłaściwą wykładnię i zastosowanie;

II. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie w sprawie I C 275/10, unieważniająca uchwałę Walnego Zgromadzenia pozwanej Nr (...) nie ma zastosowania w niniejszej sprawie;

III. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że zarzuty podniesione przez powodów w pozwie nie wskazały na naruszenie prawa przez Zarząd Spółdzielni, który doprowadził do niezgodnego z prawem wyboru członków Rady Nadzorczej na Walnym Zgromadzeniu w 2011 roku.

Powodowie podnieśli, że lista do głosowania naruszała bezwzględny zapis art. 8³ ust. 9 u.s.m. i przepisy aktów wewnętrznych Spółdzielni, ponieważ nie była to jedna lista do głosowania sporządzona w układzie alfabetycznym, lecz 10 odrębnych list, a nieważność jednej części tej karty, nie powodowała nieważności całej karty. Spółdzienca przy tak skonstruowanej liście nie miał możliwości głosowania na wybranych przez siebie kandydatów z całej listy. Zdaniem skarżących przyjęcie, że Spółdzielnia mogła wprowadzić podział mandatów na poszczególne części jest niewłaściwe, bo te zasady i tryb wyboru członków Rady Nadzorczej nie zostały jednoznacznie określone ani w Statucie ani w Regulaminie Obrad. Zarząd wadliwie przygotował projekt uchwały, jak też procedury głosowania określone zapisami art. 83 ust. 9 u.s.m. Zarząd Spółdzielni naruszył interesy członków spółdzielni, przeprowadzając wybory do Rady Nadzorczej nie za pomocą jednej karty do głosowania, ale faktycznie za pomocą 10 odrębnych kart. Podstawowym złamaniem przepisów prawa spółdzielczego przez władze spółdzielni jest brak informacji w materiałach na Walne Zgromadzenie i ogłoszeniach informujących spółdzielców o terminach i porządku obrad w głosowaniu mandatowym.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie.

Wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2013r. Sąd Apelacyjny w Szczecinie zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił zaskarżoną uchwałę i orzekł o kosztach procesu.

W wyniku skargi kasacyjnej wniesionej przez pozwaną Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 października 2014r. uchylił powyższy wyrok stwierdzając, że Sąd Apelacyjny orzekł o żądaniu, które nie zostało zgłoszone, albowiem powodowie domagali się stwierdzenia nieważności uchwały objętej pozwem, a nie jej uchylenia.

Po ponownym rozpoznaniu Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i wywiódł z nich trafne konsekwencje prawne. Ustalenia te oraz ich prawną ocenę Sąd Apelacyjny w pełni podziela i przyjmuje za własne.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że okolicznością, która decyduje o kierunku i zakresie rozpoznania zarzutów podniesionych wobec zaskarżonej uchwały Walnego Zgromadzenia nr (...), a w konsekwencji o ich skuteczności, jest treść zgłoszonego żądania. W wyroku z dnia 22 października 2014r. Sąd Najwyższy przesądził, że przedmiotem powództwa w niniejszej sprawie jest żądanie stwierdzenia nieważności uchwały objętej pozwem, a stanowisko to wiąże Sąd Apelacyjny przy ponownym rozpoznaniu sprawy. Wypada jedynie dodać, że określone przez stronę powodową roszczenie nie może być modyfikowane na etapie postępowania apelacyjnego, albowiem taką możliwość wyklucza art.

383 k.p.c. Przedmiotem kontroli w niniejszym postępowaniu apelacyjnym jest zatem prawidłowość rozstrzygnięcia o żądaniu stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały Walnego Zgromadzenia.

Podstawę materialnoprawną zgłoszonego roszczenia stanowi art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego, zgodnie z którym uchwała sprzeczna z ustawą jest nieważna. Niezbędnym warunkiem uwzględnienia roszczenia o stwierdzenie nieważności uchwały jest wobec tego ustalenie, że uchwała narusza przepisy prawa, a więc przy jej podjęciu doszło do uchybień norm prawnych rangi ustawowej lub równoważnej z ustawą. Przesłankę z art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego w sposób należyty wyjaśnił Sąd Okręgowy i Sąd Apelacyjny interpretację tę w pełni podziela przyjmując za własną. Dla porównania należy przytoczyć treść przepisu regulującego uchylenie uchwały walnego zgromadzenia. Według art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego uchwała sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka może być zaskarżona do sądu. Podstawę uchylenia uchwały stanowią innego rodzaju uchybienia, które nie muszą stanowić naruszenia przepisów ustawowych, lecz są niezgodne z postanowieniami statutu spółdzielni, bądź ich ocena według kryterium dobrych obyczajów, interesów spółdzielni lub członka spółdzielni nie pozwala na akceptację uchwały. Trzeba w tym miejscu wyraźnie podkreślić, że jeśli powód powołuje się na naruszenie postanowień statutu spółdzielni to naruszenie to może stanowić podstawę stwierdzenia nieważności uchwały tylko wówczas, jeśli jednocześnie stanowi uchybienie przepisom ustawowym. Trafnie zatem Sąd Okręgowy w celu odniesienia się do zarzutów podniesionych przez stronę powodową i oceny ich skuteczności w świetle art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego, przedstawił regulacje ustawowe, istotne z punktu oceny ważności zwołania walnego zgromadzenia, przeprowadzenia głosowania i podjęcia określonej uchwały. Prawidłowa jest również ocena tego Sądu, że żadne z nieprawidłowości, na jakie powołują się powodowie, nie stanowi naruszenia ustawy w rozumieniu art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego.

Jako jeden z podstawowych zarzutów powodowie podnieśli przyjęty sposób wyboru członków Rady Nadzorczej pozwanej, a mianowicie system mandatowy. Stwierdzić natomiast należy, że system ten nie narusza ustawy. Regulacje ustawowe w zakresie wyboru rady nadzorczej zawarte są w art. 45 Prawa spółdzielczego. W § 1 przepis ten stanowi, że rada składa się co najmniej z trzech członków wybranych stosownie do postanowień statutu przez walne zgromadzenie, zebranie przedstawicieli lub zebrania grup członkowskich. Podkreślenia zatem wymaga, że zgodnie z intencją ustawodawcy wyrażoną w przytoczonym przepisie określenie trybu wyboru rady należy do statutu. Odesłanie przez ustawodawcę do tego aktu jest konsekwencją rezygnacji ze szczegółowego uregulowania tej kwestii w ustawie i wolą pozostawienia owej materii do regulacji w wewnętrznych przepisach. Ustawodawca jedynie w szacunkowym zakresie określa wymogi dotyczące wyboru członków rady nadzorczej spółdzielni. Analiza treści art. 45 § 1- 6 Prawa spółdzielczego nie daje żadnych podstaw do przyjęcia, iż w wyborach nie może być stosowany system mandatowy.

Nie mogą zostać uznane za skuteczne także zarzuty dotyczące głosowania nad uchwałą. Wbrew twierdzeniu strony powodowej do podjęcia uchwały nie doszło z naruszeniem art. 8 ust. 9 u.s.m., jak również z pominięciem stanowiska wyrażonego w wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 10 listopada 2010r., w sprawie I C 275/10, w której została unieważniona poprzednia uchwała Walnego Zgromadzenia pozwanej Nr (...) w sprawie wyboru członków Rady Nadzorczej. Stanowisko skarżących jest wyrazem niezrozumienia przyczyn, jakie legły u podstaw unieważnienia tamtej uchwały. Mianowicie Sąd Okręgowy w Koszalinie w wyroku z dnia 10 listopada 2010r., jak również – dzieląc jego stanowisko przy rozpoznaniu apelacji pozwanej- Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 31 marca 2011r., sygn. I ACa 51/11, uznał, że uchwała narusza art. 8 ust. 9 u.s.m., albowiem do jej podjęcia doszło poprzez poddanie pod głosowanie różnych projektów uchwały na każdej części Walnego Zgromadzenia. W tamtym przypadku bowiem każda część Walnego Zgromadzenia mogła głosować wyłącznie na kandydatów zgłoszonych w ramach danej części, a nie była uprawniona do głosowania na kandydatów zgłoszonych do obsadzenia mandatów przypadających na pozostałe części walnego zgromadzenia. Taki tryb głosowania powodował, że członkowie Spółdzielni nie mieli możliwości wypowiedzenia się co do obsadzenia wszystkich mandatów przewidzianych dla utworzenia pełnego składu Rady Nadzorczej, a w konsekwencji projekt uchwały poddany pod głosowanie przez poszczególne części Walnego Zgromadzenia był inny. Było to jedyne uchybienie, które zadecydowało o stwierdzeniu nieważności uchwały Walnego Zgromadzenia pozwanej Nr (...). Uchybienie to nie występuje już w przypadku uchwały objętej niniejszym procesem. Zapewne pod wpływem prawomocnych orzeczeń dotyczących uchwały nr (...), przy głosowaniu przeprowadzonym w

dniach od 16 do 27 maja 2011 r. na każdej części Walnego Zgromadzenia pod głosowanie został poddany tożsamy projekt uchwały, albowiem głosujący mieli się wypowiedzieć co do obsadzenia wszystkich mandatów w Radzie Nadzorczej. To w jaki sposób doszło do rozdzielenia mandatów na poszczególne części Zgromadzenia, jak również przypisania poszczególnych kandydatów do danej części, w świetle brzmienia art. 8 ust. 9 u.s.m. jest obojętne. Istotne jest wyłącznie to, czy uchwała została poddana pod głosowanie przez wszystkie części Walnego Zgromadzenia Spółdzielni i czy za uchwałą opowiedziała się wymagana w ustawie lub statucie większość ogólnej liczby członków uczestniczących w tym Zgromadzeniu.

Wskazać należy, że brak jest innych przepisów rangi ustawowej, które ograniczyłyby możliwość zastosowania systemu mandatowego, albo wprowadzały w tym zakresie zasady rozdzielenia mandatów lub przypisania poszczególnych kandydatów. Jak wcześniej wskazano, ustawodawca w tym zakresie pozostawił ustalenie tych zasad przez spółdzielnię w statucie. Natomiast ewentualne naruszenia statutu w tej kwestii mogą stanowić podstawę do uchylenia uchwały, nie zaś do stwierdzenia jej nieważności.

Tryb, w jakim została podjęta zaskarżona uchwała, nie narusza także regulacji z art. 8³ ust. 1 – 13 u.s.m. W szczególności, zgodnie z ust. 1 walne zgromadzenie spółdzielni mieszkaniowej w przypadku gdy liczba członków spółdzielni mieszkaniowej przekroczy 500, a statut tak stanowi, może być podzielone na części. Rada nadzorcza ustala zasady zaliczania członków do poszczególnych części walnego zgromadzenia z tym, że nie można zaliczyć członków uprawnionych do lokali znajdujących się w obrębie jednej nieruchomości do różnych części walnego zgromadzenia. Jest to jedyne ograniczenie przy rozdzielaniu walnego zgromadzenia na poszczególne części, a w sprawie nie wynika, aby do jego naruszenia doszło. Pozostałe wymogi przewidziane w dalszych ustępach art. 8³ również nie zostały naruszone. W szczególności zostały spełnione warunki w zakresie poinformowania członków pozwanej Spółdzielni o czasie, miejscu i porządku obrad poszczególnych części Walnego Zgromadzenia na piśmie co najmniej 21 dni przed terminem posiedzenia pierwszej części. Zawiadomienie to dotyczyło także – co niesporne - projektu zaskarżonej uchwały.

Okoliczności dotyczące przebiegu posiedzenia poszczególnych części Walnego Zgromadzenia, prezentacji kandydatów, a także ustalonego sposobu oddania głosu na kandydatów nie mogą być skutecznie podnoszone w ramach żądania stwierdzenia nieważności uchwały, albowiem – nawet przy podzieleniu zapatrywania, że w powyższym zakresie wystąpiły nieprawidłowości – winny one podlegać ocenie według kryteriów takich jak dobre obyczaje, interes spółdzielni oraz jej członków, a zatem według przesłanek do uchylenia uchwały, jednakże tego rodzaju żądanie w niniejszym procesie nie zostało przez powodów zgłoszone. Bezprzedmiotowe jest zatem odniesienie się do poszczególnych argumentów powoływanych przez stronę powodową w tym zakresie. Ponieważ nie są to uchybienia przepisom ustawowym, niezależnie od czy wystąpiły i czy zasadnym jest przypisanie im takiego znaczenia, jak czynią to powodowie, uchybienia te nie mogą prowadzić do uwzględnienia powództwa na podstawie art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego. Tym samym istniejące wątpliwości co do przypisania kandydatów do poszczególnych części Walnego Zgromadzenia, niejasny sposób głosowania (albowiem z uwagi na swoją nietypowość mogący prowadzić do różnej jego interpretacji przez członków Spółdzielni, a w konsekwencji do oddania głosów niezgodnie z ich wolą lub głosów nieważnych), które – czego nie można wykluczyć – byłyby podstawą do uchylenia uchwały, w świetle treści art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego nie uzasadniają stwierdzenia, że przedmiotowa uchwała jest nieważna.

Z powyższych przyczyn Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. apelację jako niezasadną oddalił.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego i kasacyjnego zapadło na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Do kosztów poniesionych przez stronę pozwaną należało wynagrodzenie pełnomocnika w postępowaniu apelacyjnym i kasacyjnym w kwotach po 135 zł, zgodnie z § 11 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 oraz z § 13 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (..) (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 461) oraz opłata od skargi kasacyjnej w kwocie 200 zł.

Tomasz Żelazowski Danuta Jezierska Eugeniusz Skotarczak